

ningsministeren en bekendtgørelse vedrørende yderligere betaling, end nævnt i §§ 5-6.

I så fald vil det med hensyn til fælles udnyttelse af eksisterende master til radiokommunikationsformål fremgå af bekendtgørelsen, at aftaler om fælles udnyttelse af eksisterende master til radiokommunikationsformål, herunder aftaler indgået på grundlag af påbud om fælles udnyttelse, samlet skal give adgang til fælles udnyttelse til priser, der er omkostningsbaserede, med tillæg af en rimelig fortjeneste.

Den samlede pris for anvendelse af eksisterende master til opsætning af antennesystemer vil således omfatte en andel af drifts- og vedligeholdelsesomkostningerne, herunder betaling for brug af tilhørende bygninger og for sikring af vejadgang til masten og de tilhørende bygninger, en andel af de driftsøkonomisk nedskrevne anlægsomkostninger samt en rimelig fortjeneste.

For så vidt angår erstatning til indehavere af brugsrettigheder, vil der som udgangspunkt ikke være tale om en lejepris, hvor der også indgår etableringsomkostninger, idet det forudsættes, at brugsrettedshavere ikke har afholdt disse omkostninger. Såfremt dette dog er tilfældet, vil der i lejeprisen indgå en kompensation herfor.

M.h.t. begrebet rimelig fortjeneste vil dette blive reguleret parallelt med samtrafiklovgivningens bestemmelser herom.

Derudover vil den eller de parter, der anmoder om fælles udnyttelse, eller pålægges at fælles udnytte eksisterende master til radiokommunikationsformål, hvor en sådan fælles udnyttelse kræver udbygning eller forstærkning af masten, blive pålagt at betale de deraf følgende udgifter til udbygning, forstærkning m.v., herunder omkostninger til nedtagning og opsætning af de eller den eksisterende brugers antennesystemer samt omkostninger til opsætning af egne antennesystemer.

Også med hensyn til betaling for fælles udnyttelse af nye master til radiokommunikationsformål vil det fremgå af bekendtgørelsen, at aftaler og påbud om fælles udnyttelse af nye master til radiokommunikationsformål, skal give adgang til priser, der er omkostningsbaserede med tillæg af en rimelig fortjeneste.

Dette vil som udgangspunkt indebære en fordeling af omkostningerne svarende til modellen for betaling for fælles udnyttelse af eksisterende master til radiokommunikationsformål, idet der dog vedrørende nye master i sagens natur ikke vil være tale om, at dele af investeringsomkostningerne allerede er nedskrevne.

Bestemmelsen indeholder ikke hjemmel til, i en eventuel udfyldende bekendtgørelsesregulering, at

fastsætte regler om ejendomsretten til master, idet dette spørgsmål overlades til de involverede parter.

Forskningsministerens hjemmel til at fastsætte nærmere regler om at bestemmelserne vedr. indsigt i aftaler, tilsyn, mægling, fastsættelse af vilkår, oplysningspligt, pålæggelse af tvangsbøder og klageadgang følger af §§ 4-7, 8, 9-10, 16, stk. 2 og 3, i lov om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren. Disse procedureregler fra samtrafiklovgivningen vil alene blive indført såfremt forskningsministeriet udsteder en bekendtgørelse vedr. betaling for fælles udnyttelse, og hjemmelen vil således ikke blive udnyttet, såfremt brancheaktørerne indgår tilfredsstillende og dækkende brancheaftaler om betaling for fælles udnyttelse.

Til § 8

Formålet med bestemmelsen i stk. 1 om, at landzone- eller bygningsmyndigheden, i forbindelse med en ansøgning fra en ejer af master til radiokommunikationsformål om tilladelse til opførelse af nye master eller til ud- eller ombygning af eksisterende master til radiokommunikationsformål, fremover kan fastsætte vilkår om dimensioneringen af master til radiokommunikationsformål, er, at der i ansøgningssager efter lovens ikrafttræden, jf. § 26, i videst mulige omfang tages højde for andre udbyderes kendte radiodækningsplaner, minimum inden for en 2-årig planlægningshorisont, om at opsætte yderligere antennesystemer i det pågældende geografiske område. Dette vil minimere risikoen for efterfølgende sager om udbygning eller udskiftning af master, med forøgede omkostninger til følge for alle involverede parter, som følge af anmodninger efter § 2 om fælles udnyttelse af den pågældende mast. Sådanne påbud om at udbygge ud over masteejerens eget behov, kan alene pålægges ejeren, og ikke en ansøger, der ansøger om at opsætte antennesystemer i masten. Bestemmelsen finder desuden alene anvendelse på ejere og ikke andre rettighedsindehavere, jf. stk. 4 og § 1, stk. 6.

Landzone- og bygningsmyndigheden kan ikke forlange allerede eksisterende master nedlagt og erstattet med mindre master, men kan alene i ansøgningssager om opstilling af nye master beslutte, hvorvidt der skal opstilles flere, mindre master, i stedet for få, store. Landzone- og bygningsmyndighederne afvejer således på grundlag af planlovgivningen, naturbeskyttelseslovgivningen og på grundlag af, hvad der er teknisk (dæknings- og kapacitetsmæssigt) muligt, hvorvidt det vil være mest hensigtsmæssigt at opstille flere mindre master eller én mast (eventuelt udbygge en eksisterende mast), samt placeringen af disse/denne.